

Maranatha Mare

Augustus 2016

Jaargang 43 No 7

het kleine

*Wat simpele dingen:
een bloemknop, een lied,
't geluid van de branding,
het ruisen van 't riet.*

*Wat simpele vreugden:
de lach van een kind,
een strakblauwe hemel,
een vlag in de wind.*

*Wat simpele schoonheid:
een schelp op het strand,
een slootje vol kroos
en een wilg aan de kant.*

*Wat kleine gebaren:
een handdruk, een groet,
't zijn gaven waarin ik
Gods liefde ontmoet.*

e. ijskes-kooger

“Een fluit van riet”

Geloven aan / geloven in God

Een taalvraag wordt gesteld: wat is juist in het Nederlands, “geloven *aan* God” of “geloven *in* God”? Beide zijn juist, zegt het grote Nederlandse woordenboek, Van Dale (2005). Toch is er een subtiel betekenisverschil tussen die twee. *Geloven in* komt volgens Van Dale een stuk vaker voor.

- *Geloven aan* God is iets als “overtuigd zijn dat iemand of iets niet alleen in de verbeelding, maar in werkelijkheid bestaat”. Dus: geloven dat God bestaat. Dat God er is.
- *Geloven in* God is meer dan “overtuigd zijn van Gods bestaan”. Dit sluit ook in: “overtuigd zijn van de waarheid van de goddelijke openbaring”. Heilig (vast) in iets geloven is om er volledig van overtuigd te zijn.

Geloven aan is buiten jezelf. Verder van je weg. Verstandelijke instemming met kennis *dáár*.

Geloven in gebeurt *in* jezelf. Overtuigd zijn van de waarheid van wat je weet. Die waarheid wordt binnengelaten, in je opgenomen. Wordt *jouw* waarheid.

Zou men die twee kunnen scheiden? Is het mogelijk om overtuigd te zijn dat een godheid bestaat, maar dit weten niet binnen te laten in je ziel?

Kennelijk wel. In deze era van secularisatie (God verdwenen uit het alledaagse van de moderne mens) is het interessant hoeveel mensen die zichzelf niet zien als “gelovigen”, toch ook niet ronduit willen zeggen dat God *niet bestaat*. Ja misschien is er een grootheid, een kracht, een wezen buiten onszelf, geven ze toe. Maar dit *geloven aan* het (mogelijke) bestaan van een godheid dringt hun ziel niet binnen, heeft geen effect op hun leven en levenskeuzen. Doet er niets aan toe.

Men zou dus kunnen *geloven aan* een godheid, maar niet *geloven in* God.

Andersom is niet mogelijk. Je zou niet kunnen *geloven in* God, tot de innerlijke overtuiging komen van *de waarheid* van God als die God volgens jou niet bestaat. *Geloven in* God gebeurt *in* je. Niet alleen met het verstand, maar met heel je menszijn: hart (emotie), ziel (geest), verstand (denken) en lichaam (jezelf).

De theoloog Kohlbrugge ziet *geloof in God* als een geschenk, een gave van God (Ef 2:8) die tot je komt “sneller dan de bliksem”. Wie daardoor getroffen wordt, kan niet anders dan om erop te reageren.

Zo’n mens die *in God gelooft*, gelooft niet alleen dat God bestaat. Die laat ook Gods waarheid binnen. Die keert zich tot God. Die treedt in relatie en leert praten met God, met zichzelf en met de naaste. Die is volledig overtuigd van Gods waarheid en vertrouwt rotsvast op God.

Een geloofsvraag kan gesteld worden: “geloof je *aan* God” of “geloof je *in* God”? Beide zijn *niet* juist. Er een betekenisverschil. We hopen en bidden dat *geloven in* God een stuk vaker zal voorkomen.

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Wij willen graag in onze gedachten en gebeden denken aan de mensen in onze gemeente en belangstellenden, die in de lappenmand zijn of te maken hebben met ouder worden en de gevolgen daarvan : Mike en Rina Knoester, Dick en Janny van den Eijkel, Ria Prins, Wilma Strydom, Amanda Knoester en Diets Hiddema.

Bedankje

Aan allen van de Diakonie, en vooral de verzorgster van de bloemen in de kerk 2 weken geleden. Heel veel bedankt dat ik die mooie bos bloemen werd gegeven voor mijn verjaardag. Ik ben er heel blij mee en stonden zo prachtig op de koffietafel. Nu zijn de kleine anjertjes nog over, nog steeds vers en mooi.

Nogmaals heel veel bedankt,
Loes Dibb

Gezangen versus opwekking

Een oude boer ging in het weekend naar de grote stad en bezocht daar een kerkdienst. Toen hij thuis kwam vroeg zijn vrouw hoe het was geweest. “Ja”, zei de boer, “goed”. “Eén ding deden ze wel anders. Ze zongen opwekkingsliederen in plaats van gezangen”.

“Opwekkingsliederen?”, zei z’n vrouw, “wat zijn dat”? “O, ze zijn wel mooi. Het zijn een soort gezangen, maar dan anders”, zei de boer. “Wat is er anders aan?”, vroeg zijn vrouw. De boer zei: “Nou, kijk, als ik tegen jou zou zeggen: ‘Martha, de koeien staan in het maïs’, dan zou het een gezang zijn. Maar als ik tegen jou zou zeggen: ‘Martha, Martha, Martha, o Martha, de koeien, de grote koeien, de bruine koeien, de zwarte koeien, de witte koeien, de zwart-witte koeien, staan in het maïs, staan in het maïs, het maïs, maïs, maïs’ en als ik dan de hele zaak een paar keer herhaal, dan heb je dus een opwekkingslied.

Een jonge man die pas christen was, ging meestal naar de plaatselijke evangeliegemeente. Op een zondag kwam hij een keer in een kleine dorpskerk. Toen hij thuis kwam vroeg zijn vrouw hoe het was geweest. “Ja”, zei de jongeman, “goed”. “Eén ding deden ze wel anders. Ze zongen gezangen in plaats van opwekkingsliederen”.

“Gezangen?”, zei z’n vrouw, “wat zijn dat”? “O, ze zijn wel mooi. Het zijn een soort opwekkingsliederen, maar dan anders”, zei de jongeman. “Wat is er anders aan?”, vroeg zijn vrouw.

De jongeman zei: “Nou, kijk, als ik tegen jou zou zeggen: ‘Martha, de koeien staan in het maïs’, dan zou het een opwekkingslied zijn. Maar als ik tegen jou zou zeggen: ‘O Martha, dier’bre Martha, hoor mijn geroep. Neig uw oor tot de woorden van mijn mond. Wendt uw gehele wonderbare oor tot de zuivere, heerlijke waarheid terstond. Want wie doorgrondt de weg der dieren? Bij hen is geen begrip noch verstand. Zij koesteren zich in Gods zon of regen in het zoete,

bekoorlijk maïs op het land. Deze mijne koeien hebben met weerspanning behagen hun ketenen afgeschud, versmaden hun warme stal. En gedreven door duistere machten, die hen aanzetten zich tot het maïs te begeven- o lot, bitter dan gal.' En als ik dan alleen het eerste, derde en vierde vers zou doen, met een soort toonverhoging voor het laatste vers, dan heb je dus een gezang."

<http://www.christelijkeverhalen.nl/?p=192>

3 bomen- 3 dromen

Lang geleden stonden er op een heuvel drie kleine bomen; ze stonden daar en droomden van wat ze later wilden worden wanneer ze groot waren.

De eerste kleine boom keek naar de sterren en zei: "Ik wil een schat bewaren. Ik wil bekleed worden met goud en gevuld met kostbare stenen. Ik word de mooiste schatkist in de hele wereld!"

De tweede kleine boom keek naar de kleine stroom die beneden voorbij kronkelde op weg naar de oceaan. "Ik wil over verre wateren reizen en machtige koningen vervoeren. Ik wil het machtigste schip ter wereld worden!"

De derde kleine boom keek naar de vallei daar beneden waar ijverige mannen en vrouwen aan het werk waren in een ijverig stadje. "Ik wil helemaal niet weg van deze heuveltop. Ik wil zo groot worden dat de mensen later, wanneer ze hier voorbijkomen en naar me kijken, hun ogen naar de hemel richten en aan God denken. Ik wil de grootste boom van de wereld worden!"

Er gingen veel jaren voorbij. De regen kwam, de zon scheen, de kleine bomen groeiden en groeiden. En op een dag kwamen de houthakkers de heuvel opgewandeld. De eerste houthakker keek naar de eerste boom en zei: "Dit is een prachtige boom. Het is echt de volmaakte boom voor mij". En met een paar zwaaien van zijn blinkende bijl viel de eerste boom tegen de grond. "Nu gaan ze een mooie kist van mij maken; ik zal een kostbare schat bevatten", dacht de eerste boom.

De tweede houthakker keek naar de tweede boom en zei: "Dit is echt een sterke boom. Een perfecte boom voor mij". En met een paar zwaaien van zijn blinkende bijl ging ook die tweede boom tegen de grond. "Nu ga ik verre oceanen kunnen bevaren", dacht de tweede boom. "Ik zal een groot schip worden dat machtige koningen vervoert".

Maar de derde houthakker keek niet eens op. "Elke boom is goed voor mij", gromde hij. En met een paar zwaaien van zijn blinkende bijl viel ook de derde boom om.

De eerste boom was blij toen hij in de werkplaats van de timmerman werd binnengebracht. Maar de timmerman maakte uit zijn hout een voederbak voor dieren. De eens zo fiere boom werd niet met goud bekleed en hij werd ook niet gevuld met een kostbare schat. Hij hing vol zaagsel en werd gevuld met hooi voor de hongerige dieren.

De tweede boom glimlachte toen de houthakker hem binnenbracht op een scheepswerf. Maar er werd die dag helemaal geen machtig zeilschip gebouwd. De eens zo sterke boom werd in stukken gezaagd en er werd een eenvoudige vissersboot mee gebouwd. Hij was te klein en te zwak om op oceanen, of zelfs op een stroom te varen. In de plaats daarvan werd hij naar een meer gebracht. De derde boom was totaal in de war toen de houthakker hem in een paar grote stukken hakte en hij zo werd achtergelaten op een grote houtstapel. “Wat gebeurt er toch met me?”, dacht de eens zo machtige boom. “Al wat ik wilde was om op die heuvel te blijven staan en mensen naar God te wijzen”.

Er gingen weer heel wat dagen en nachten voorbij. De drie bomen waren hun vroegere dromen helemaal vergeten. Maar op een nacht werd de eerste boom verlicht door een helder sterrenlicht toen een jonge vrouw haar pasgeboren kind in die voederbak legde. “Ik had zo gehoopt dat ik een wiegje voor hem had kunnen maken”, fluisterde haar man. De moeder nam zijn hand in de hare en glimlachte omdat het licht zo mooi op dat vuile en ruwe hout scheen. Dit wiegje is prachtig”, zei ze. En plots beseftte de eerste boom dat hij op dit moment de kostbaarste schat van de hele wereld bevatte.

Op een andere avond nam een vermoeide man met zijn vrienden plaats in de oude vissersboot. De man viel in slaap terwijl de tweede boom langzaam over het grote meer voer. Plots begon het te bliksemen en stak er een vreselijke storm op. De kleine boot kraakte. Hij wist dat hij niet sterk genoeg was om zoveel reizigers veilig door dit stormweer te vervoeren. De vermoeide man werd wakker. Hij stond recht, strekte zijn hand uit en zei: “Weest stil”. Toen ging de storm even plots liggen als hij was begonnen. En toen begreep de tweede boom dat hij de Koning van hemel en aarde mocht vervoeren.

Op een vrijdagochtend werd de rust van de derde boom ruw verstoord toen de twee stukken van zijn stam werden weggehaald van die grote houtstapel. Hij wist niet wat er gebeurde toen hij verder gedragen werd langs die woedende menigte. Hij sidderde toen de soldaten de handen en voeten van een man aan zijn stam vastnagelden. Hij voelde zich angstig, schuldig en ellendig. Maar de volgende zondagochtend, toen de zon opkwam en de aarde beefde van vreugde toen beseftte die derde boom dat Gods liefde alles had veranderd. Het gebeuren had de derde boom sterk gemaakt. En iedere keer wanneer de mensen opkeken naar die boom zouden ze aan God denken. Dit was veel beter dan de grootste boom in de wereld te zijn. Hij was de boom die voor altijd naar de hemel mocht wijzen!

Wanneer je dus weer eens een keer in de put zit omdat je niet hebt gekregen wat je had verwacht, blijf dan rustig en wees toch gelukkig. Misschien heeft God wel iets veel beter voor jou in petto ...

<http://www.christelijkeverhalen.nl/?p=73>

De moeilijke Nederlandse Taal. Gedicht onbekend

Na het lezen van onderstaand gedicht is het u vast duidelijk.

Men spreekt van één lot, en verschillende loten,
maar 't meervoud van pot is natuurlijk geen poten.
Zo zegt men ook altijd, één vat en twee vaten,
maar zult u ook zeggen: één kat en twee katen?
Laats ging ik vliegen, dus zeg ik vloog.
Maar zeg nu bij wiegen beslist niet: ik woog,
want woog is nog altijd afkomstig van wegen,
maar is dan 'ik voog' een vervoeging van vegen?

Wat hoort er bij 'zoeken'? Jazeker, ik vlocht?
Welnee, beste mensen, want vlocht komt van vlechten.
En toch is ik 'hocht' niet afkomstig van hechten.
En bij lopen hoort ik liep, maar bij kopen geen kiep.
En evenmin zegt men bij slopen 'ik sliep'.
Want sliep moet u weten, dat komt weer van slapen.
Maar fout is natuurlijk 'ik riep' bij het rapen.
Want riep komt van roepen. Ik hoop dat u 't weet
en dat u die kronkels beslist niet vergeet.

Dus: kwam ik u roepen, dan zeg ik 'ik riep'.
Nu denkt u: van snoepen, dat wordt dan 'ik sniep'?
Alweer mis, m'n beste. Maar u weet beslist,
dat ried komt van raden, ik denk dat u 't wist.
Komt bied dan van baden? Welnee, dat wordt bood.
En toch volgt na wieden beslist niet 'ik wood'.
'Ik gaf' hoort bij geven, maar 'ik laf' niet bij leven.
Dat is bijna zo dom als 'ik waf' hoort bij weven.

Zo zegt men: wij drinken en hebben gedronken.
Maar echt niet: wij hinken en hebben gehonken.
't Is moeilijk, maar weet u: van weten komt wist,
maar hoort bij vergeten nu logisch vergist?
Juist niet, zult u zeggen, dat komt van vergissen.
En wat is nu goed? U moet zelf maar beslissen:
Hoort bij slaan nu: ik sloeg, ik slig, of ik slond?
Want bij gaan hoort: ik ging, niet ik goeg of ik gond.
En noemt u een mannetjesrat nu een rater?
Dat geldt toch alleen bij en kat en een kater.

U ziet, onze taal beste dames en heren,
Is, net als ik zei, best moeilijk te leren!

Het verhoorde gebed

Ik vroeg om kracht
en God gaf me moeilijkheden om me sterk te maken.

Ik vroeg om wijsheid
en God gaf me problemen om te leren ze op te lossen.

Ik vroeg om voorspoed
en God gaf me verstand en spierkracht om mee te werken.

Ik vroeg om moed
en God gaf me gevaren om te overwinnen.

Ik vroeg om liefde
en God gaf me mensen om te helpen.

Ik vroeg om gunsten
en Gods gaf me kansen.

Ik ontving niets van wat ik vroeg.
Ik ontving alles wat ik nodig had.”

<http://www.christelijkeverhalen.nl/?p=251>

Agenda augustus 2016		
dinsdag 2	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
zondag 7	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 9	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
donderdag 11	17h30	FINCOM
zondag 14	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken
dinsdag 16	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
donderdag 18	10h00 19h30	KOFFIECLUB Bijbelstudie Noorden – Rieneke Boer 011 704 3602
zondag 21 Avondmaal	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 23	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
zondag 28	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 31	9h00-13h00	Kerkkantoor

Dienstrooster augustus 2016

	7 aug	14 aug Koffiedrinken	21 aug Avondmaal	28 aug
1	E Reinten	C Reinten	F vd Kuil	I Tanzer
2	F vd Kuil	KJ Leeuw	E de Jong	T van Wyk
3	M Letterie	R Boer	J de Jong	R Boer
4	H Kettner	D Kruger	N Knoester	D Kruger
5	K Strydom	L Dibb	A Basson	W Kruger
6			M Letterie	
7			H Kettner	
Begroeting	P Reinten	W Kruger	I Tanzer	I Pol
Bloemen	W Mandelstam	J vd Eijkel	F Smal	R Spoon
Koffie		F Smal G Leeuw		

Verjaardagen augustus 2016		
dinsdag 2	Stephne Phyffer	073 205 9366
dinsdag 2	Chantal Strydom	011 436 0210
zaterdag 6	Dirk Voorneveld	011 902 2640
maandag 8	Christina Schmidt	084 418 9575
donderdag 11	Justin Smit	083 650 0024
vrijdag 12	Ethan Griesel	078 503 2142
zaterdag 13	Nicolette van den Eijkel	083 308 5536
dinsdag 16	Dean Meyers	079 031 0975
dinsdag 16	Duane Meyers	079 031 0966
maandag 22	Michael Mc Donald	011 475 4375
dinsdag 23	Xander Bekker	011 622 5472
dinsdag 23	Linda Steinmann	011 234 5857
woensdag 31	Dick van den Eijkel	011 768 6564

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00	Arma Blaauwhof 011 726 1409 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082 estruct@iafrica.com
Organist	Milton Webber 081 493 9756 translations@telkomsa.net